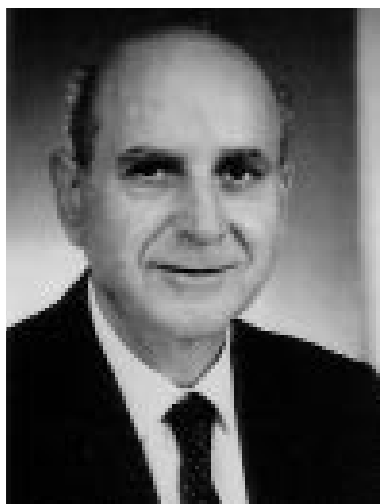

ένας αξιόλογος νέος θεσμός στο πλαίσιο της Ένωσης Ελληνικών

Η Διαρκής Επιτροπή Εμπειρογνωμόνων για θέματα Εφαρμογής και Ερμηνείας των Ομοιόμορφων Κανόνων του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου

1 Το Διεθνές Εμπορικό Επιμελητήριο (ΔΕΕ)

ΑΝΤ. ΦΩΣΚΟΛΟΥ
Διευθυντή ΕΕΤ

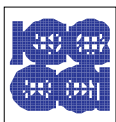
Το Διεθνές Εμπορικό Επιμελητήριο (International Chamber of Commerce - ICC) (ΔΕΕ) είναι ένας πολυδιάστατος, παγκόσμιος οργανισμός που ιδρύθηκε το 1919, εδρεύει στο Παρίσι και εκπροσωπεί σήμερα πολλές χιλιάδες επιχειρήσεις παραγωγής και εμπορίου αγαθών και παροχής υπηρεσιών που δραστηριοποιούνται σε περισσότερες από 130 χώρες.

Σκοπός του είναι η προαγωγή του διεθνούς εμπορίου και των παγκοσμίων συναλλαγών και επενδύσεων, καθώς και η εν γένει προώθηση του συστήματος της ελεύθερης οικονομίας ανά την υφήλιο.

Το ΔΕΕ, στο πλαίσιο του οποίου λειτουργούν 21 εξειδικευμένες Επιτροπές, δημιουργεί κανόνες που διέπουν τις διασυνοριακές συναλλαγές, καθορίζει διεθνώς τους ομοιόμορφους Κανόνες Τραπεζικής Πρακτικής και συγχρόνως παρέχει ουσιαστικές υπηρεσίες στη διεθνή επιχειρηματική κοινότητα, κυρίως μέσω του Διεθνούς Διαιτητικού Δικαστηρίου (ICC International Court of Arbitration).

Περαιτέρω, αποτελεί όργανο χάραξης της διεθνούς πολιτικής σε θέματα δικαίου του ανταγωνισμού, περιβάλλοντος, χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, πνευματικής ιδιοκτησίας, φορολογίας, τηλεπικοινωνιών, μεταφορών, κ.ά.

Το ΔΕΕ ενημερώνεται για τις απόψεις των κατά τόπους επιχειρηματικών φορέων μέσω των Εθνικών Επιτροπών ΔΕΕ σε κάθε χώρα-μέλος του, οι οποίες μεταφέρουν παράλληλα στις Κυβερνήσεις τους τις θέσεις που διαμορφώνονται στα πλαίσια του Οργανισμού.

2 Οι σχετικές με το Διεθνές Εμπορικό Επιμελητήριο δραστηριότητες της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών (εετ)

Στη χώρα μας η Εθνική Επιτροπή του ΔΕΕ που ιδρύθηκε το 1926, εκπροσωπεί την ελληνική επιχειρηματική κοινότητα στο Διεθνές Εμπορικό Επιμελητήριο και συμμετέχει στις Γενικές Συνελεύσεις (Congres) του Οργανισμού που πραγματοποιούνται ανά τριετία, καθώς και στο Διοικητικό του Συμβούλιο (Conseil) που συνέρχεται δύο φορές το χρόνο.

Από το 1994, η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών εκπροσωπεί τον ελληνικό τραπεζικό τομέα σε δύο βασικές Επιτροπές που λειτουργούν στα πλαίσια του ΔΕΕ, την Επιτροπή Τραπεζικής Τεχνικής και Πρακτικής και την Επιτροπή Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών.

Στις Επιτροπές αυτές εξετάζονται σημαντικά για τις διεθνείς εμπορικές συναλλαγές θέματα όπως, μεταξύ άλλων οι Εμπορικοί Κανόνες (incoterms) των διεθνών συναλλαγών, οι Ομοιόμορφοι Κανόνες και Συνήθειες (ΟΚΣ) του ΔΕΕ για τις ενέγγυες πιστώσεις και οι αξίες προς είσπραξη, οι πιστώσεις σε αναμονή (stand-by L/C), τα ηλεκτρονικά συστήματα πληρωμών, το ηλεκτρονικό εμπόριο, η εισαγωγή του ευρώ στις συναλλαγές που διέπονται από τους Ομοιόμορφους Κανόνες του ΔΕΕ, οι κανόνες UNCITRAL και UNCTAD, κ.ά.

Τη συμμετοχή αυτή της ΕΕΤ στο ΔΕΕ στηρίζει αντίστοιχη μόνιμη ειδική διατραπεζική “Επιτροπή για Θέματα ΔΕΕ”, στην οποία παραπέμπονται προς επεξεργασία όλα τα σχετικά με τις δραστηριότητες των ανωτέρω Επιτροπών του ΔΕΕ θέματα.

Με τον τρόπο αυτό τα ελληνικά πιστωτικά ιδρύματα έχουν την ευκαιρία να ενημερώνονται άμεσα για τις εξελίξεις στις διεθνείς συναλλαγές, αλλά και να εκφράζουν τις θέσεις τους σε παγκόσμιο επίπεδο.

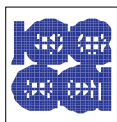
Παράδειγμα αποτελεί η ενεργή συμμετοχή τους, μεταξύ άλλων, στην επεξεργασία και διατύπωση των Ομοιόμορφων Κανόνων και Συνηθειών (ΟΚΣ) που διέπουν τις διεθνείς εμπορικές συναλλαγές, τους οποίους εκδίδει κατά καιρούς το ΔΕΕ.

Περαιτέρω, η ΕΕΤ, σε συνεννόηση με την Εθνική Επιτροπή του ΔΕΕ στην Ελλάδα, προβαίνει κατά καιρούς στη μετάφραση και διανομή στις τράπεζες-μέλη της των ΟΚΣ του ΔΕΕ στους οποίους έχουν προσχωρήσει έως σήμερα και οφείλουν να τηρούν τα πιστωτικά ιδρύματα, τόσο στις μεταξύ τους συναλλαγές όσο και στις συναλλαγές με τους τρίτους.

Επίσης, σημαντικό τμήμα της δραστηριότητας του Εκπαιδευτικού Κέντρου της ΕΕΤ καταλαμβάνει η πραγματοποίηση σεμιναρίων με στόχο την επιμόρφωση των τραπεζικών στελεχών σε θέματα ενεγγύων πιστώσεων και ΟΚΣ του ΔΕΕ, ενώ η βιβλιοθήκη της ΕΕΤ είναι εμπλουτισμένη με όλες τις σχετικές με τις ενέγγυες πιστώσεις μονογραφίες, περιοδικές εκδόσεις και CD-ROM του ΔΕΕ κ.ά.

Τέλος, η ΕΕΤ, σε συνεννόηση με την Εθνική Επιτροπή του ΔΕΕ, έχει θέσει στη διάθεση του ΔΕΕ τις εγκαταστάσεις και υπηρεσίες του Εκπαιδευτικού της Κέντρου, για τη διεξαγωγή εξετάσεων και την παροχή ειδικού διπλώματος του ΔΕΕ σε εξειδικευμένα σε εργασίες εξωτερικού στελέχη τραπεζών (ICC Documentary Credit Certificate Examination).

Στα πλαίσια του ΔΕΕ λειτουργεί στο Παρίσι ειδική “Ομάδα

3 Η Διαρκής Επιτροπή Εμπειρογνομόνων για Θέματα Εφαρμογής και Ερμηνείας των Ομοιόμορφων Κανόνων του Δεε

Εμπειρογνομόνων” (Documentary Credit Dispute Expertise), η οποία, έναντι αμοιβής, παρέχει γνωματεύσεις σε ερωτήματα που αφορούν τους ΟΚΣ του ΔΕΕ.

Παράλληλα το ΔΕΕ ενθαρρύνει τη λειτουργία Επιτροπών Εμπειρογνομόνων για θέματα ΟΚΣ στις χώρες-μέλη του και έχει εκδώσει κατά καιρούς οδηγίες σχετικά με τον τύπο των παρεχομένων γνωματεύσεων.

Στα πλαίσια αυτά, και προκειμένου να καλυφθεί το κενό που υπήρχε μέχρι πρότινος στη χώρα μας όσον αφορά την ερμηνεία των ΟΚΣ του ΔΕΕ, η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών ανέλαβε την πρωτοβουλία εισαγωγής στο τραπεζικό σύστημα ενός πρωτοποριακού στη σύλληψη και επιστημονικά άρτιου στην οργάνωση θεσμού.

Πρόκειται για τη “Διαρκή Επιτροπή Εμπειρογνομόνων για Θέματα Εφαρμογής και Ερμηνείας των Ομοιόμορφων Κανόνων του ΔΕΕ”, θεσμός που αποδείχθηκε ιδιαίτερα αποτελεσματικός κατά τη λειτουργία του έως σήμερα.

Σκοπός της ανωτέρω Επιτροπής Εμπειρογνομόνων, σύμφωνα με τον Κανονισμό Λειτουργίας της, είναι η παροχή τεκμηριωμένων γνωματεύσεων επί ερωτημάτων που υποβάλλονται από τράπεζες ή ιδιώτες σχετικά με την ορθή ερμηνεία και εφαρμογή των εν ισχύ Ομοιόμορφων Κανόνων και Συνθηκών (ΟΚΣ) του ΔΕΕ στους οποίους έχουν προσχωρήσει και υποχρεούνται να τηρούν οι ελληνικές τράπεζες. Οι Κανόνες αυτοί είναι οι ακόλουθοι:

ρ “Ομοιόμορφοι Κανόνες για την Ερμηνεία των Διεθνών Εμπορικών Ορων” (Έκδοση ΔΕΕ Νο 460).

ρ “Ομοιόμορφοι Κανόνες και Συνήθειες για τις Ενέγγυες Πιστώσεις” (Έκδοση ΔΕΕ Νο 500).

ρ “Ομοιόμορφοι Κανόνες για τις Αξίες” (Έκδοση ΔΕΕ Νο 522).

ρ “Ομοιόμορφοι Κανόνες για τις Καλύψεις μεταξύ Τραπεζών βάσει Ενεγγύων Πιστώσεων” (Έκδοση ΔΕΕ Νο 525).

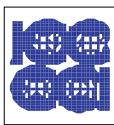
Η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων αποτελείται από τον Πρόεδρό της, έξι (6) τακτικά και δύο (2) αναπληρωματικά μέλη, εκ των οποίων ένα τακτικό και ένα αναπληρωματικό μέλος, κατ’ ελάχιστο, είναι δικηγόροι τραπεζών.

Τα μέλη της Επιτροπής επιλέγονται από την “Επιτροπή για Θέματα ΔΕΕ” της ΕΕΤ με διετή θητεία και κριτήριο την επαγγελματική κατάρτισή τους. Είναι έγκριτοι τραπεζικοί και νομικοί επιστήμονες με μεγάλη πείρα και εξειδίκευση στις διεθνείς εμπορικές συναλλαγές.

Η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων δεν λειτουργεί ως διαιτητικό όργανο για την επίλυση των συγκεκριμένων υποθέσεων ή διαφορών, και οι γνωματεύσεις της παρέχονται αποκλειστικά και μόνο για ερμηνευτικούς σκοπούς.

Επίσης η Επιτροπή δεν εξετάζει ερωτήματα που σχετίζονται με την ελληνική ή αλλοδαπή νομοθεσία, ούτε ερωτήματα που αναφέρονται στην τραπεζική πρακτική ή πολιτική μιας χώρας ή σε θέματα λειτουργίας ή επιχειρηματικής πολιτικής των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Οι γνωματεύσεις της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων υποβάλλονται στην “Επιτροπή για Θέματα ΔΕΕ” της ΕΕΤ προς ενημέρωση των μελών της, παρακολούθηση και εν γένει αξιοποίησή τους.

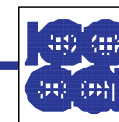
Η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων της ΕΕΤ κατά την πρώτη θητεία της (1997) αποτέλεσε, ως αναμενόταν, ένα πολύτιμο συμβουλευτικό όργανο των τραπεζών σε αμφισβητήσεις σχετικά με την έννοια και τον τρόπο εφαρμογής των Ομοιόμορφων Κανόνων του ΔΕΕ επί συγκεκριμένων και συχνά επειγουσών περιπτώσεων που αφορούσαν διεθνείς εμπορικές συναλλαγές. Παρ' όλο το καινοφανές του θεσμού, οι γνωματεύσεις της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων είναι ιδιαίτερα αξιόλογες και ισάξιες στην ουσία τους με αυτές του αντίστοιχου οργάνου του ΔΕΕ.

Είναι βέβαιο ότι και υπό τη νέα της σύνθεση, κατά τα έτη 1998 και 1999, η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων θα εξακολουθήσει να επιτελεί με τον καλύτερο τρόπο το έργο της και να συνδράμει ουσιαστικά με τις εμπεριστατωμένες γνωματεύσεις της τόσο τις τράπεζες όσο και τους ιδιώτες-επιχειρηματίες που συναλλάσσονται με αυτές στα πλαίσια των διεθνών δραστηριοτήτων τους.

Περιβλεπόμενη, όσον αφορά την οργάνωση και λειτουργία της, με το κύρος που αρμόζει σε ένα σώμα εξειδικευμένων εμπειρογνομόνων σε θέματα διεθνών εμπορικών συναλλαγών, μέσω των τεκμηριωμένων γνωματεύσεων που παρέχει, και με την ενεργή συμπαράσταση των τραπεζών-μελών της ΕΕΤ, η "Επιτροπή Εμπειρογνομόνων για Θέματα Εφαρμογής και Ερμηνείας των Ομοιόμορφων Κανόνων του ΔΕΕ" καθίσταται διαρκώς ευρύτερα γνωστή τόσο στο χρηματοπιστωτικό τομέα όσο και στο ευρύ κοινό, και οι γνωματεύσεις της γίνονται αποδεκτές και σεβαστές από το σύνολο του τραπεζικού κόσμου της χώρας μας, αλλά και της Κεντρικής Διοίκησης του ΔΕΕ.

Για την καλύτερη κατανόηση του έργου της Επιτροπής, αλλά και για εκπαιδευτικούς λόγους, παραθέτουμε, ανώνυμα, ορισμένες γνωματεύσεις της επί ερωτημάτων που υποβλήθηκαν από αντίστοιχες τράπεζες, καθώς επίσης και τον Κανονισμό Λειτουργίας και την τρέχουσα σύνθεση της Επιτροπής.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η κατωτέρω υπ' αριθ. 2/1997 γνωμάτευση της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων αποτέλεσε, σύμφωνα με σχετική επιστολή της τράπεζας που έθεσε το ερώτημα, τη βάση διευθέτησης του θέματος, ενώ η υπ' αριθ. 4/1997 γνωμάτευση ήταν ταυτόσημη με αυτή που εξέδωσε εν συνεχεία η Επιτροπή Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών του ΔΕΕ στο Παρίσι (Query no. 470/TA. 122- Question from ICC China, Shanghai).

ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

της Διαρκούς Επιτροπής Εμπειρογνομητών για θέματα Εφαρμογής και Ερμηνείας των Ομοιομορφών κανονών του δεε*

Ερώτημα 1/1997

Από τα στοιχεία που τέθηκαν υπόψη μας προκύπτουν τα ακόλουθα:

Είδος Πίστωσης: ανέκκλητη, μεταβιβάσιμη, μη επιβεβαιωμένη.

Διαθεσιμότητα Πίστωσης: στην τράπεζα με μεταγενέστερη πληρωμή (deferred payment) 150 ημερών από την άφιξη των εμπορευμάτων στο εξωτερικό.

Την 1.11.96 πραγματοποιήθηκε τμηματική εκτέλεση της Πίστωσης ποσού ..., της οποίας τα έγγραφα εστάλπισαν προς αποδοχή στην Εκδότρια Τράπεζα. Τα έγγραφα έγιναν αποδεκτά από την Εκδότρια Τράπεζα (μετά από την έγκριση του εντολέα της Πίστωσης) με ημερομηνία πληρωμής της προθεσμιακής υποχρέωσης την 29.3.97.

Την 20.1.97 η πίστωση έληξε ανεκτέλεστη ως προς το υπόλοιπό της.

Κατά την ανωτέρω ημερομηνία λήξης της προθεσμιακής υποχρέωσης η Εκδότρια Τράπεζα δεν εξόφλησε την υποχρέωσή της και επικαλέσθηκε για τη μη πληρωμή “*κάποιες μη αναμενόμενες καταστάσεις*” (some unexpected circumstances) σε σχέση με τη συγκεκριμένη συναλλαγή χωρίς να δώσει περισσότερες διευκρινίσεις. Στις μεταγενέστερες επανειλημμένες οχλήσεις της Κατονομαζόμενης Τράπεζας, η Εκδότρια Τράπεζα δεν έδωσε οποιαδήποτε απάντηση, ούτε και προέβη σε πληρωμή μέχρι την ημερομηνία υποβολής του ερωτήματος από την Κατονομαζόμενη Τράπεζα.

Ανάλυση

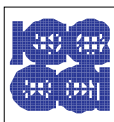
Σύμφωνα με το άρθρο 9Α Π των ΟΚΣ 500: “*Μία ανέκκλητη Πίστωση αποτελεί οριστική δέσμευση της Εκδότριας Τράπεζας, υπό την προϋπόθεση ότι τα καθορισμένα έγγραφα παρουσιάσθηκαν στην Κατονομαζόμενη Τράπεζα ή στην Εκδότρια Τράπεζα και τηρήθηκαν οι όροι και οι προϋποθέσεις της Πίστωσης:*

.....

Π. Αν η Πίστωση προβλέπει μελλοντική πληρωμή, να πληρώσει κατά την ημερομηνία λήξεως που προσδιορίζεται από τις διατάξεις της Πίστωσης”.

Η δέσμευση της Εκδότριας Τράπεζας απευθύνεται προς το Δικαιούχο της Πίστωσης, εκτός εάν η Βεβαιούσα ή η Κατονομαζόμενη Τράπεζα

* Οι γνωματεύσεις της Διαρκούς Επιτροπής Εμπειρογνομητών παρέχονται υπό τον τύπο απλής πληροφορίας και δε δημιουργούν νομική ή άλλη δέσμευση για την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών, τη Διαρκή Επιτροπή Εμπειρογνομητών ή τα μέλη της.

πραγματοποιήσουν πληρωμή προς αυτόν, οπότε έχουν εφαρμογή τα άρθρα 10 Δ και 14 Α των ΟΚΣ 500, που υποχρεώνουν την Εκδότρια Τράπεζα να καλύψει την Κατονομαζόμενη Τράπεζα για τις πληρωμές που αυτή διενήργησε προς το Δικαιούχο της Πίστωσης. Στην περίπτωση που εξετάζεται, πάντως, τα παραπάνω άρθρα δεν έχουν πεδίο εφαρμογής, επειδή η Κατονομαζόμενη Τράπεζα Κεντρικής Ελλάδος δε διενήργησε οποιαδήποτε πληρωμή προς το Δικαιούχο της Πίστωσης.

Η υποχρέωση της Εκδότριας Τράπεζας για πληρωμή, εφόσον ο Δικαιούχος τηρήσει τους όρους και τις προϋποθέσεις της Πίστωσης, ή εφόσον η Εκδότρια Τράπεζα αποδεχθεί ρητά την υποχρέωσή της, δεν μπορεί να καμφθεί, παρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, και πάντως μετά την έκδοση δικαστικής απόφασης που απαγορεύει στην Εκδότρια Τράπεζα να πραγματοποιήσει την πληρωμή. Την ύπαρξη όμως τέτοιας περίπτωσης, δεν επικαλείται στη συγκεκριμένη υπόθεση η Εκδότρια Τράπεζα.

Συμπερασμα:

Από το ιστορικό και την ανάλυση προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

1. Η Εκδότρια Τράπεζα ανέλαβε συγκεκριμένη, αναντίρρητη, υποχρέωση πληρωμής με την έκδοση της Πίστωσης και τη μεταγενέστερη αποδοχή των συγκεκριμένων εγγράφων. Συνεπώς οφείλει να πληρώσει το οφειλόμενο ποσό, ενώ η σχετική οφειλή της κατέστη ληξιπρόθεσμη ήδη από την 29.3.97.

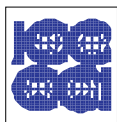
Η ανεπαρκώς αιτιολογημένη άρνησή της να καταβάλει το οφειλόμενο ποσό δε βρίσκει οποιοδήποτε έρεισμα στους ΟΚΣ, αντίθετα μάλιστα συνιστά παράβαση των άρθρων 2 παρ. Ι και 9 Α παρ. ΙΙ των ΟΚΣ, που είχαν ενσωματωθεί στην Πίστωση κατά τους όρους του άρθρου 1 ΟΚΣ και συνεπώς δεσμεύουν την Εκδότρια Τράπεζα.

2. Επειδή η Κατονομαζόμενη Τράπεζα δεν πραγματοποίησε καταβολές στο Δικαιούχο (μη έχοντας άλλωστε τέτοια υποχρέωση), δικαιούχος της οφειλής της Εκδότριας Τράπεζας παρέμεινε ο Δικαιούχος της Πίστωσης. Συνεπώς οι όποιες απαιτήσεις κατά της Εκδότριας Τράπεζας πρέπει να διεκδικηθούν με πρωτοβουλία του Δικαιούχου και για λογαριασμό του.

Εν όψει των παραπάνω πρέπει να θεωρήσουμε ότι και οι μέχρι τώρα ενέργειες της Κατονομαζόμενης Τράπεζας για τη διεκδίκηση του ποσού έγιναν στο όνομα και για λογαριασμό του Δικαιούχου, αφού η ίδια δεν μπορεί να εγείρει κατά της Εκδότριας Τράπεζας απαίτηση για την πληρωμή του οφειλόμενου ποσού.

Η Εκδότρια Τράπεζα εξέδωσε υπέρ ενός (Ελληνα) Εξαγωγέα Ανέκκλητη Βεβαιωμένη Πίστωση (υποκείμενη στους ΟΚΣ 500) διαθέσιμη με Αμεση Πληρωμή στη Βεβαιούσα Τράπεζα και με λήξη την 30.09.97. Η Βεβαιούσα Τράπεζα κοινοποίησε την Πίστωση στο Δικαιούχο προσθέτοντας τη βεβαίωσή της.

Στις 03.09.97 ο Δικαιούχος παρουσίασε στη Βεβαιούσα Τράπεζα έγγραφα τα οποία ελέγχθηκαν από την τελευταία ως σύμφωνα με τους όρους και τις

Ερωτημα 2/1997

προϋποθέσεις της Πίστωσης.

Στις 05.09.97 η Βεβαιούσα Τράπεζα (σύμφωνα με τις οδηγίες καλύψεως της Πίστωσης) υπέβαλε στην Καλύπτρια Τράπεζα Αξίωση Κάλυψης για το πληρωτέο βάσει της Πίστωσης ποσό με προκαθορισμένη ημερομηνία κάλυψης την 10.09.97 και έστειλε σχετική ειδοποίηση στην Εκδότρια Τράπεζα ότι παρουσιάσθηκαν και αποστέλλονται έγγραφα σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις της Πίστωσης.

Στις 09.09.97 (μία ημέρα πριν από την προκαθορισμένη ημερομηνία κάλυψης) η Εκδότρια Τράπεζα ειδοποίησε με επείγον τηλεμύνημα τη Βεβαιούσα Τράπεζα ότι απέρριψε τα έγγραφα λόγω ασυμφωνιών με τους όρους και προϋποθέσεις της Πίστωσης. Στο μήνυμά της η Εκδότρια Τράπεζα ανέφερε τις ασυμφωνίες (5 τον αριθμό) βάσει των οποίων αρνήθηκε τα έγγραφα, και παράλληλα τα έθεσε στη διάθεση της Βεβαιούσας Τράπεζας, επιφυλασσομένη ταυτόχρονα να έλθει σε επαφή με τον Εντολέα της Πίστωσης για τυχόν άρση των ασυμφωνιών. Επίσης ενημέρωσε τη Βεβαιούσα Τράπεζα ότι δεν την εξουσιοδοτεί να ζητήσει κάλυψη από την Καλύπτρια Τράπεζα.

Στις 10.09.97 η Βεβαιούσα Τράπεζα, κρίνοντας ότι οι προθεσμίες της Πίστωσης της επιτρέπουν να έλθει σε επαφή με το Δικαιούχο για διόρθωση των ασυμφωνιών που επιστημάνθηκαν στα έγγραφα από την Εκδότρια Τράπεζα και την επαναπαρουσίασή τους, ζήτησε με τηλεμύνημα από την Εκδότρια Τράπεζα την άμεση επιστροφή των εγγράφων. Παράλληλα ακύρωσε την Αξίωση Κάλυψης που είχε στείλει στην Καλύπτρια Τράπεζα.

Στις 15.09.97 ο Δικαιούχος επαναπαρουσίασε στη Βεβαιούσα Τράπεζα τα ίδια έγγραφα, με διορθωμένες όλες τις ασυμφωνίες που είχε επιστημάνει η Εκδότρια Τράπεζα. Αυθημερόν η Βεβαιούσα Τράπεζα, αφού ήλεγξε τα επαναπαρουσιασθέντα έγγραφα και βρήκε τις διορθώσεις σύμφωνες με τις υποδείξεις της Εκδότριας Τράπεζας, υπέβαλε (νέα) Αξίωση Κάλυψης για το πληρωτέο βάσει της Πίστωσης ποσό με (νέα) προκαθορισμένη ημερομηνία κάλυψης την 18.09.97 και έστειλε (νέα) σχετική ειδοποίηση στην Εκδότρια Τράπεζα. Στις 18.09.97, η Βεβαιούσα Τράπεζα έλαβε το κάλυμμα από την Καλύπτρια Τράπεζα και στις 19.09.97 κατέβαλε το ποσό της Πίστωσης στο Δικαιούχο.

Στις 23.09.97 η Εκδότρια Τράπεζα ειδοποίησε με επείγον τηλεμύνημα τη Βεβαιούσα Τράπεζα ότι απέρριψε εκ νέου τα έγγραφα λόγω ασυμφωνιών και τα έθεσε στη διάθεσή της, πληροφωρώντας την ταυτόχρονα ότι ο Εντολέας της Πίστωσης αρνήθηκε την άρση των ασυμφωνιών και – ως εκ τούτου – απαιτεί την επιστροφή εντόκως της κάλυψης που ήδη έλαβε από την Καλύπτρια Τράπεζα. Στο μήνυμα αυτό η Εκδότρια Τράπεζα ανέφερε τις ασυμφωνίες βάσει των οποίων αρνήθηκε τα έγγραφα οι οποίες όμως αφορούσαν στο σύνολό τους έγγραφα (ή/και προϋποθέσεις) που είχε ήδη ελέγξει κατά την πρώτη παρουσίαση και δεν είχε βρει ή δεν είχε επιστημάνει ασυμφωνίες.

Η Βεβαιούσα Τράπεζα αντέκρουσε την απόρριψη και αρνήθηκε την επιστροφή της κάλυψης προβάλλοντας – μεταξύ άλλων – το επιχείρημα ότι στις περιπτώσεις επαναπαρουσίασης εγγράφων στην Εκδότρια Τράπεζα, η τελευταία δε δικαιούται να τα απορρίψει επικαλούμενη ασυμφωνίες σε

έγγραφα (ή/και προϋποθέσεις) που κατά την πρώτη παρουσίασή τους βρέθηκαν σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις της Πίστωσης ή – εν πάση περιπτώσει – δεν επισημάνθηκαν ασυμφωνίες σ’ αυτά.

Με βάση τα προαναφερθέντα η Εκδότρια Τράπεζα ζητά γνωμάτευση ως προς το αν είναι σωστή η ανωτέρω άποψή της βάσει των ΟΚΣ 500 του ΔΕΕ.

Ανάλυση:

1. Στο Άρθρο 14 των ΟΚΣ 500 ορίζεται ρητά ότι:

“Δ. Ι. Αν η Εκδότρια Τράπεζα... αποφασίσει να απορρίψει τα έγγραφα, οφείλει να στείλει σχετική ειδοποίηση... στην τράπεζα από την οποία έλαβε τα έγγραφα...”

ΙΙ. Μια τέτοια ειδοποίηση πρέπει να αναφέρει όλες τις ασυμφωνίες βάσει των οποίων η τράπεζα αρνείται τα έγγραφα...”

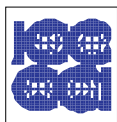
Ε. Αν η Εκδότρια Τράπεζα... παραλείψει να ενεργήσει σύμφωνα με τις διατάξεις του Αρθρου αυτού... “θα αποστερείται του δικαιώματος να επικαλείται ότι τα έγγραφα δε συμφωνούν με τους όρους και προϋποθέσεις της Πίστωσης”.

Εξ άλλου στην Έκδοση του ΔΕΕ Νο 511 “*Documentary Credits - UCP 500 & 400 Compared*”, σελίδα 47, στα σχόλια για την αιτιολόγηση των αλλαγών που επήλθαν κατά την αναθεώρηση του 1993 και με επικεφαλίδα “*Ανάγκη να Αναφέρονται Όλες οι Ασυμφωνίες - Άρθρο 14 (Δ)(ΙΙ)*” ρητά αναφέρεται ότι “*Η διάταξη αυτή υπέστη κυρίως αισθητικές αλλαγές. Η μοναδική εξαίρεση ήταν η απαίτηση του Αρθρου 14 (Δ) (ΙΙ) των ΟΚΣ 500 να αναφέρονται στην ειδοποίηση απόρριψης ‘όλες οι ασυμφωνίες’, και όχι απλώς ‘οι ασυμφωνίες, βάσει των οποίων...’ που ανέφερε το Άρθρο 16 (Δ) των ΟΚΣ 400. Η αλλαγή αυτή σκοπεύει στο να αποθαρρύνει επακόλουθες ειδοποιήσεις για επί πλέον ασυμφωνίες.*”

2. Οι ΟΚΣ 500 δεν αποκλείουν τη δυνατότητα της Παρουσιάζουσας Τράπεζας να ζητήσει από την Εκδότρια Τράπεζα την επιστροφή του ασύμφωνου εγγράφου (ή εγγράφων) ή ακόμη και την επιστροφή όλων των εγγράφων, προκειμένου αυτά να διορθωθούν κατάλληλα και να επαναπαρουσιαστούν εντός της ισχύος της Πίστωσης και εντός της προθεσμίας από την ημερομηνία φόρτωσης που καθορίζει η Πίστωση ή που προβλέπει το Άρθρο 43 (Α) των ΟΚΣ 500. Αλλωστε, η υποχρέωση της Εκδότριας Τράπεζας δεν τερματίζεται με την παρουσίαση και απόρριψη εκ μέρους της των εγγράφων λόγω ασυμφωνιών, αλλά μόνο με την εκπνοή της ημερομηνίας λήξεως της Πίστωσης.

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω, στην Έκδοση ΔΕΕ Νο 515 “*ICC guide to Documentary Credit Operations for the UCP 500*” στη σελίδα 91 και με επικεφαλίδα “*Αν τα Έγγραφα δεν πληρούν τις απαιτήσεις της Πίστωσης*” ρητά αναφέρονται τα ακόλουθα:

“Ο Πωλητής ενδέχεται μερικές φορές να παρουσιάσει έγγραφα που δεν πληρούν τις απαιτήσεις της Πίστωσης. Σε τέτοια περίπτωση, η Βεβαιούσα Τράπεζα ή η Κατονομαζόμενη Τράπεζα μπορεί να ενεργήσει με έναν από

τους ακόλουθους τρόπους:

A. να επιστρέφει όλα τα έγγραφα στο μέρος που τα παρουσίασε (στο Δικαιούχο αν παρουσιάστηκαν απ' ευθείας από αυτόν ή στην τράπεζά του ή σε οποιοδήποτε άλλο μέρος ενήργησε για λογαριασμό του) για διόρθωση και επανυποβολή εντός της ισχύος της Πίστωσης και εντός της προθεσμίας από την ημερομηνία φόρτωσης που καθορίζει η Πίστωση ή που προβλέπει το Άρθρο 43 (Α) των ΟΚΣ 500,

B. να επιστρέφει μόνο τα ασύμφωνα έγγραφα όπως στην ανωτέρω περίπτωση Α. και να φυλάξει τα υπόλοιπα έγγραφα για λογαριασμό του μέρους που τα παρουσίασε”.

Είναι αυτονόητο ότι με τους ανωτέρω υποδεικνυόμενους τρόπους μπορεί να ενεργήσει και η Εκδότρια Τράπεζα, είτε με πρωτοβουλία της είτε κατόπιν αιτήματος της Παρουσιάζουσας Τράπεζας.

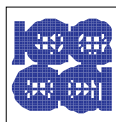
3. Συνεπώς θα πρέπει να δεχτούμε ότι – πέρα από την αυτονόητη περίπτωση όπου η παρουσιάζουσα Τράπεζα αντέκρουσε επιτυχώς και με ακλόνητα επιχειρήματα όλες τις ασυμφωνίες που επικαλέστηκε η Εκδότρια Τράπεζα – οι συγκεκριμένες διατάξεις των Αρθρων 14 (Δ) (II) και 14 (Ε) έχουν εφαρμογή και στις περιπτώσεις όπου, μετά τη λήψη του μηνύματος απόρριψης το οποίο ανέφερε όλες τις ασυμφωνίες βάσει των οποίων η Εκδότρια Τράπεζα αρνήθηκε τα έγγραφα, η παρουσιάζουσα Τράπεζα:

ρ επαναπαρουσίασε στην Εκδότρια Τράπεζα (εντός της ισχύος της Πίστωσης και της προθεσμίας από την ημερομηνία φόρτωσης που καθορίζει η Πίστωση ή που προβλέπει το Άρθρο 43 (Α) των ΟΚΣ 500 νέο έγγραφο (ή έγγραφα), σύμφωνο με τους όρους και προϋποθέσεις της Πίστωσης, σε αντικατάσταση του ασύμφωνου εγγράφου (ή εγγράφων), ή ρ ζήτησε την επιστροφή μόνο του ασύμφωνου εγγράφου (ή εγγράφων) και επαναπαρουσίασε στην Εκδότρια Τράπεζα (εντός της ισχύος της Πίστωσης και της προθεσμίας από την ημερομηνία φόρτωσης που καθορίζει η Πίστωση ή που προβλέπει το Άρθρο 43 (Α) των ΟΚΣ 500), το ίδιο έγγραφο κατάλληλα διορθωμένο, ή

ρ ζήτησε την επιστροφή όλων των εγγράφων και επαναπαρουσίασε στην Εκδότρια Τράπεζα (εντός της ισχύος της Πίστωσης και της προθεσμίας από την ημερομηνία φόρτωσης που καθορίζει η Πίστωση ή που προβλέπει το Άρθρο 43 (Α) των ΟΚΣ 500) τα ίδια έγγραφα έχοντας κάνει τις κατάλληλες διορθώσεις στο ασύμφωνο έγγραφο (ή έγγραφα).

Συμπερασμα:

Με βάση την ανωτέρω ανάλυση, θεωρούμε ότι η Εκδότρια Τράπεζα επικαλούμενη στο νεότερο τηλεμηνυμά της ασυμφωνίες που προϋπήρχαν στα έγγραφα κατά την πρώτη παρουσίασή τους και οι οποίες δεν περιλαμβάνονταν στο αρχικό μήνυμα απόρριψης (και με δεδομένο ότι ευχερώς αποδεικνύεται ότι τα επαναπροσυσταθέντα έγγραφα ήταν τα ίδια και χωρίς μεταβολές ή με μεταβολές που δεν τα καθιστούν ασύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις της Πίστωσης ή με τα υπόλοιπα έγγραφα), έχει παραλείψει να ενεργήσει σύμφωνα με τις διατάξεις του Αρθρου 14 (Δ) (II) και επομένως (σε εφαρμογή της “ποινής που προβλέπει η παράγραφος (Ε) του ίδιου Αρθρου) έχει αποστερηθεί του δικαιώματος να επικαλείται ότι τα έγγραφα δεν πληρούν τους

όρους και προϋποθέσεις της Πίστωσης.

Τέλος θα πρέπει να επισημάνουμε ότι η υιοθέτηση της αντίθετης άποψης αφ' ενός μεν θα ερχόταν σε σύγκρουση με την αρχή της “καλής πίστης και λογικής φροντίδας” που πρέπει να επιδεικνύουν οι τράπεζες, αφ' ετέρου δε θα επιβράβευε μια πρακτική που ουσιαστικά αποστερεί από το Δικαιούχο της Πίστωσης το (αναφαίρετο) δικαίωμά του να “θεραπεύσει” τις όποιες ασυμφωνίες στα έγγραφα προκειμένου να επιτύχει την πληρωμή τους. Κάτι τέτοιο θα επέφερε σοβαρότατο πλήγμα στο θεσμό της Ενεγγύου Πιστώσεως αφού θα εξουδετέρωνε τη βασική λειτουργία της ως “*όργανο πληρωμής*” των συναλλαγών του διεθνούς εμπορίου.

Μπορεί μια τράπεζα, να απορρίψει φορτωτικά έγγραφα ενέγγυας πίστωσης, αναφερόμενη στα άρθρα 13α & 28 του UCP 500, εάν στη φορτωτική οδικής μεταφοράς CMR, κατά την όψη του εγγράφου:

1. Εμφανίζεται στο προβλεπόμενο σημείο (2) του CMR, παραλήπτης του εμπορεύματος άλλος από τον applicant της πίστωσης, υπάρχει όμως παράλληλα, στην εμπρόσθια όψη του εγγράφου, στο σημείο (13) Οδηγίες Αποστολέα του CMR, σαφώς η ένδειξη, “*Notify Irrevocable Despatch of the Goods Addressed to:..... (πλήρη στοιχεία του applicant)...*”, όπως ακριβώς αυτός ορίζεται στην ενέγγυο πίστωση.

2. Λείπει η υπογραφή και η σφραγίδα του Αποστολέα του εμπορεύματος, στο προβλεπόμενο σημείο (22) του CMR.

Ερώτημα 3/1997

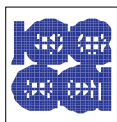
Ανάλυση:

Το Άρθρο 13 παραγρ. α' των κανόνων πραγματεύεται περί των προτύπων για τον έλεγχο των εγγράφων όπου – μεταξύ άλλων – αναφέρεται ότι “*οι τράπεζες πρέπει να ελέγχουν όλα τα έγγραφα που καθορίζονται στην πίστωση με λελογισμένη φροντίδα για να εξακριβώσουν εάν φαίνονται ή όχι κατά την (εξωτερική τους) εμφάνιση ότι είναι σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις της πιστώσεως*”.

Επίσης το άρθρο 28 καθορίζει τα απαιτούμενα στοιχεία των εγγράφων (και) οδικής μεταφοράς.

Συμπερασμα:

Όσον αφορά στην πρώτη διαφορά, και θεωρώντας δεδομένο ότι η πίστωση προέβλεπε στο έγγραφο μεταφοράς (CMR) να αναφέρεται ως παραλήπτης ο εντολέας της πιστώσεως, η τράπεζα ορθώς απορρίπτει το έγγραφο αυτό. Η αναγραφή στο σημείο 13 (του εγγράφου) της μνημονευθείσας ενδείξεως (NOTIFY IRREVOCABLE...), εκτός της κακής διατύπωσης, ουδέν προσθέτει στο θέμα, το οποίο μάλλον το περιπλέκει, ο δε μεταφορέας με βάση τις δύο

αυτές αλληλοσυγκρουόμενες πληροφορίες που υπάρχουν στο έγγραφο, σαφώς θα παρέδιδε τα εμπορεύματα στον παραλήπτη του σημείου 2.

Για τη δεύτερη διαφορά, το σχετικό άρθρο 28 των κανόνων δεν προβλέπει ότι απαιτείται η υπογραφή και η σφραγίδα του αποστολέα του εμπορεύματος επί του εγγράφου CMR.

Εάν κάτι σχετικό προβλέπεται στη διεθνή σύμβαση της Γενεύης του 1956, η οποία διέπει την έκδοση των CMR's, δεν το γνωρίζουμε αλλά και δεν είμαστε υποχρεωμένοι προς τούτο, διότι οι τράπεζες ελέγχουν τα έγγραφα επί τη βάση των κανόνων του ΔΕΕ.

Από τράπεζα-μέλος της ΕΕΤ ετέθη το ακόλουθο ερώτημα:

“Όταν ο Δικαιούχος μιας Ενεγγύου Πιστώσεως παρουσιάζει φορτωτικά έγγραφα εκπροθέσιως μετά τη λήξη της έχει εφαρμογή η 7ήμερη προθεσμία των Αρθρων 13 και 14 των Ομοιόμορφων Κανόνων και συνηθειών για τις Εnéγγυες Πιστώσεις, Έκδοση 500 του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου;”

Ανάλυση:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του Αρθρου 42 του ΟΚΣ 500:

“Α. Όλες οι Πιστώσεις πρέπει να καθορίζουν ημερομηνία λήξης...για την παρουσίαση των εγγράφων για πληρωμή, αποδοχή ή ... διαπραγμάτευση...

Β. ...τα έγγραφα πρέπει να παρουσιαστούν κατά ή πριν από αυτή την ημερομηνία λήξης.

Γ. ...”

Εξ αυτού προκύπτει σαφώς ότι αν παρέλθει η ημερομηνία λήξης της Πίστωσης χωρίς ο Δικαιούχος να έχει παρουσιάσει τα απαιτούμενα έγγραφα στην Κατονομαζόμενη Τράπεζα (ή στη Βεβαιούσα Τράπεζα, αν υπάρχει, ή στην Εκδότη Τράπεζα) από την ημερομηνία αυτή αυτοδικαίως παύει να ισχύει η Πίστωση και καταργούνται τα εκ της Ενεγγύου Πιστώσεως (και εκ των Ομοιόμορφων Κανόνων και Συνηθειών για τις Εnéγγυους Πιστώσεις του ΑΕΕ) απορρέοντα δικαιώματα και υποχρεώσεις των εμπλεκόμενων μερών, καθώς και οι συναφείς εξουσιοδοτήσεις.

Ειδικότερα, για την εφαρμογή των Αρθρων 13 και 14 των ΟΚΣ, στα οποία συγκεκριμένα αναφέρεται το ερώτημα, θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι:

ο Σκοπός του Αρθρου 13 είναι να καθορίσει το πώς (και μέχρι πότε) πρέπει η Κατονομαζόμενη Τράπεζα (ή η Εκδότη Τράπεζα ή η Βεβαιούσα Τράπεζα, αν υπάρχει) να ελέγξει τα έγγραφα για να εξακριβώσει αν αυτά φαίνονται στην όψη τους ότι συμφωνούν ή όχι με τους όρους και τις προϋποθέσεις της Πίστωσης, με την απαραίτητη προϋπόθεση όμως ότι τα έγγραφα αυτά παρουσιάστηκαν από το Δικαιούχο (ή άλλο μέρος που ενεργεί αντ' αυτού ή για λογαριασμό του) κατά ή πριν από την ημερομηνία λήξεως της Πίστωσης (με την επιφύλαξη των διατάξεων του Αρθρου 44Α) και εντός της προθεσμίας από τη φόρτωση που προβλέπει η Πίστωση (ή το Αρθρο 43 των ΟΚΣ 500). Σε

Ερώτημα 4/1997

αντίθετη περίπτωση, οι τράπεζες δεν δέχονται τα έγγραφα και τα επιστρέφουν στο μέρος που τα παρουσίασε ή τα θέτουν στη διάθεσή του.

ρ Σκοπός του Αρθρου 14 είναι να καθορίσει το πώς (και μέχρι πότε) θα πρέπει η Εκδότη Τράπεζα (ή η Βεβαιούσα Τράπεζα, αν υπάρχει) να ελέγξει τα έγγραφα που έλαβε από την Κατονομαζόμενη Τράπεζα, για να εξακριβώσει αν αυτά φαίνονται στην όψη τους ότι συμφωνούν ή όχι με τους όρους και τις προϋποθέσεις της Πίστωσης και να αποδεχτεί ή να απορρίψει την πληρωμή (αποδοχή ή διαπραγμάτευση, ανάλογα με την περίπτωση) που διενήργησε η Κατονομαζόμενη Τράπεζα.

Απαραίτητη όμως προϋπόθεση εφαρμογής των διατάξεων του Αρθρου 14 των ΟΚΣ (και συνακόλουθα της “ποινής” που προβλέπει η παράγραφος Ε του ίδιου Αρθρου), είναι η προηγούμενη **έγκυρη** εφαρμογή του Αρθρου 13.

Τέλος θα πρέπει να τονιστεί ότι η υιοθέτηση της αντίθετης άποψης, δηλαδή ότι οι διατάξεις των ΟΚΣ (ή κάποιων Αρθρων των ΟΚΣ) εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή σε μια Ενεργυο Πίστωση που ο Δικαιούχος της παρουσίασε τα έγγραφα μετά την ημερομηνία λήξης της, ουσιαστικά θα ισοδυναμούσε με αποδοχή της άποψης ότι η έκδοση μιας Ενεργυο Πιστώσεως αποτελεί για την Εκδότη Τράπεζα (καθώς και για τη Βεβαιούσα Τράπεζα, αν υπάρχει) δέσμευση **αορίστου διαρκείας**.

Συμπερασμα:

Γενικά οι διατάξεις των ΟΚΣ 500 (και ειδικότερα οι διατάξεις των Αρθρων 13 και 14) δεν εφαρμόζονται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο Δικαιούχος μιας Πίστωσης παρουσιάζει έγγραφα **μετά** την ημερομηνία λήξης της Πίστωσης.

Η ερωτώσα Τράπεζα έλαβε ανέκκλητη μεταβιβάσιμη προθεσμιακή πίστωση από την Κοινοποιούσα-Μεταβιβάζουσα Τράπεζα, η οποία αρχικά είχε ανοιχτεί από την Εκδότη Τράπεζα η οποία κοινοποιήθηκε στον πελάτη.

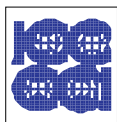
Τα φορτωτικά παρουσιάστηκαν με διαφορές και σύμφωνα με τις οδηγίες του πελάτη εστάλθηκαν στην τράπεζα (σύμφωνα με τους όρους της πίστωσης) για αποδοχή.

Η Κοινοποιούσα-Μεταβιβάζουσα Τράπεζα με κλειδαριθμημένο τέλος βεβαίωσε την αποδοχή των φορτωτικών εγγράφων και πληρωμή στη λήξη της προθεσμιακής πίστωσης.

Κατόπιν αιτήματος του πελάτη της, η Ερωτώσα Τράπεζα προεξόφλησε, χωρίς δικαίωμα αναγωγής, την πίστωση.

Την ημέρα που έπρεπε να πιστωθεί η Ερωτώσα Τράπεζα, έλαβε ειδοποίηση από την Τράπεζα ότι κατ’ εντολή του αγοραστή έχουν επιβληθεί προσωρινά μέτρα λόγω ακαταλληλότητας του προϊόντος και αρνήθηκε την πληρωμή.

Η Ερωτώσα Τράπεζα ζητά τη γνώμη της Επιτροπής ως προς το αν αιτιολογείται η άρνηση πληρωμής της τράπεζας τη στιγμή που είχε αποδεχτεί τα φορτωτικά έγγραφα και βεβαιώσει την πληρωμή”.

Ερώτημα 1/1998

Από τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν το ερώτημα (9 έγγραφα), προκύπτουν τα ακόλουθα:

Τύπος πίστωσης: Ανέκκλητη και Μεταβιβάσιμη, **μη υπαγόμενη στους ΟΚΣ του ΔΕΕ.**

Διαθεσιμότητα Πίστωσης: Με διαπραγμάτευση συναλλαγματικής (-ών) του Δικαιούχου για το 100% της τιμολογιακής αξίας, λήξεως 90 ημερών μετά την ημερομηνία της φορτωτικής, επί της Αποδέκτριας Τράπεζας.

Η Αποδέκτρια Τράπεζα, σύμφωνα με οδηγίες του Πρώτου Δικαιούχου, προέβη σε τμηματική μεταβίβαση της πίστωσης προς το Δεύτερο Δικαιούχο και έστειλε τηλετυπικώς ειδοποίηση μεταβίβασης στην Χ τράπεζα, με οδηγίες να κοινοποιηθεί στο Δεύτερο Δικαιούχο μέσω της Διαπραγματεύτριας Τράπεζας.

Η ειδοποίηση μεταβίβασης ανέφερε, μεταξύ άλλων, και τα ακόλουθα:

“Επειδή πρόκειται για τμηματική μεταβίβαση της πίστης, ο Πρώτος Δικαιούχος διατηρεί το παρεχόμενο από την πίστωση δικαίωμα της αντικατάστασης τιμολογίων. Συνεπώς, οι συναλλαγματικές και τα έγγραφα πρέπει να παρουσιαστούν στην Αποδέκτρια Τράπεζα. Το πρωτότυπο της μεταβίβασης της πίστωσης αυτής πρέπει να συνοδεύει τη συναλλαγματική και τα έγγραφα.

Οι βάσει της Πίστωσης και σύμφωνα με τους όρους αυτής εκδοθείσες συναλλαγματικές θα τιμηθούν δεόντως στη λήξη τους, εφόσον εκδόθηκαν και παρουσιάστηκαν για πληρωμή εντός της ισχύος της παρούσας μεταβίβασης.

Η Εκδότρια Τράπεζα δεσμεύεται έναντι των εκδοτών, οπισθογράφων και καλόπιστων κομιστών ότι οι σύμφωνα με τους όρους της πίστωσης εκδοθείσες και διαπραγματευθείσες συναλλαγματικές, θα τιμηθούν δεόντως κατά την παρουσίασή τους.

Ημερομηνία και τόπος λήξεως: 13 ΙΑΝ 199... στη Διαπραγματεύτρια Τράπεζα.

Παρακαλούμε σημειώστε ότι αυτή η ειδοποίηση μεταβίβασης σας αποστέλλεται χωρίς καμία δέσμευση εκ μέρους μας.»

Ανάλυση:

Επειδή η συγκεκριμένη Πίστωση δεν ανέφερε ότι υπόκειται στους ΟΚΣ του ΔΕΕ και η Μεταβιβάζουσα Τράπεζα δεν φαίνεται να είχε βεβαιώσει την Πίστωση, είναι πολύ δύσκολο να προσδιοριστεί η έκταση των υποχρεώσεων και των ευθυνών της Μεταβιβάζουσας Τράπεζας έναντι του Δεύτερου Δικαιούχου και της Διαπραγματεύτριας Τράπεζας. Ομως, αφού η Μεταβιβάζουσα Τράπεζα αποδέχτηκε τις συναλλαγματικές που εξέδωσε ο Δεύτερος Δικαιούχος, είχε δεσμευτεί και όφειλε να τις πληρώσει στη λήξη τους.

Στη συνέχεια, η Μεταβιβάζουσα Τράπεζα έλαβε προσωρινή διάταξη τοπικού δικαστηρίου η οποία της απαγόρευε να πληρώσει τις συναλλαγματικές αυτές μέχρι να συζητηθεί σχετική αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που κατέθεσε ο αγοραστής (Πρώτος Δικαιούχος) κατά της Αποδέκτριας Τράπεζας και του πωλητή (Δεύτερου Δικαιούχου), ισχυριζόμενος προφανώς ότι ο πωλητής εκπλήρωσε πλημμελώς τις

συμβατικές του υποχρεώσεις (ακατάλληλα εμπορεύματα).

Θα πρέπει να τονιστεί ότι στα περισσότερα κράτη, σε περίπτωση κατάθεσης από τον Εντολέα (ή οποιονδήποτε τρίτο έχει έννομο συμφέρον) αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, το αρμόδιο δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να εκδώσει προσωρινή διάταξη με την οποία να απαγορεύει σε μια τράπεζα να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που ανέλαβε βάσει μιας Πίστωσης ή/και βάσει συναλλαγματικών που αποδέχτηκε, μέχρι να συζητηθούν τα ασφαλιστικά μέτρα ή/και μέχρι να εκδοθεί η σχετική απόφαση.

Η τράπεζα σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αγνοήσει αυτή την προσωρινή διάταξη του Δικαστηρίου και να προχωρήσει στην πληρωμή.

Τα ανωτέρω ισχύουν ακόμα και για υποχρεώσεις τραπεζών που απορρέουν από πιστώσεις που ρητά αναφέρουν ότι υπόκεινται στους ΟΚΣ 500 του ΔΕΕ.

Βέβαια, οι ΟΚΣ 500 παρέχουν επαρκή κάλυψη στις τράπεζες, για τις περιπτώσεις αυτές.

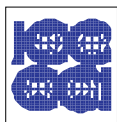
Συγκεκριμένα, με το Άρθρο 3Α ορίζεται ότι “Οι Πιστώσεις, από τη φύση τους, είναι εμπορικές πράξεις, διάφορες των συμβολαίων πώλησης ή άλλων συμβολαίων στα οποία μπορεί να βασίζονται και σε καμία περίπτωση δεν μπορούν τέτοια συμβόλαια να αφορούν ή να δεσμεύουν τις τράπεζες. Συνεπώς, η υποχρέωση μιας τράπεζας να πληρώσει... βάσει της Πίστωσης, δεν υπόκειται σε αξιώσεις ή ενστάσεις του Εντολέα που απορρέουν από τη σχέση του με... το Δικαιούχο” και με το Άρθρο 4 ότι “*Στις εργασίες επί των Πιστώσεων, όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη ασχολούνται με έγγραφα και όχι με τα εμπορεύματα, τις υπηρεσίες ή/και με την εκπλήρωση άλλων υποχρεώσεων στις οποίες μπορεί να αναφέρονται τα έγγραφα*”.

Ομως, είναι στη διακριτική ευχέρεια του αρμόδιου δικαστηρίου να κρίνει, βάσει του εφαρμοστέου δικαίου και συνεκτιμώντας τα πραγματικά περιστατικά και τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία, αν θα λάβει υπόψη του ή όχι τις ανωτέρω διατάξεις των ΟΚΣ 500 κατά την έκδοση της σχετικής απόφασής του.

Συμπέρασμα:

Με βάση την ανάλυση, θεωρούμε δικαιολογημένη την άρνηση της Αποδέκτριας Τράπεζας να πληρώσει τις συναλλαγματικές στη λήξη τους, λόγω της προσωρινής διάταξης του δικαστηρίου και μέχρι να συζητηθεί η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ή μέχρι να εκδοθεί η σχετική απόφαση του δικαστηρίου.

Φυσικά, η Διαπραγματεύτρια Τράπεζα (ως καλόπιστη κομίστρια των συναλλαγματικών) έχει τη δυνατότητα να παραστεί στο δικαστήριο κατά τη συζήτηση των ασφαλιστικών μέτρων και να προβάλει τις ενστάσεις της.

Σκοπός της Διαρκούς Επιτροπής Εμπειρογνομόνων για Θέματα Εφαρμογής και Ερμηνείας των Ομοιόμορφων Κανόνων του ΔΕΕ (“Επιτροπή Εμπειρογνομόνων”) είναι να παρέχει τεκμηριωμένες γνωματεύσεις σε ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία και την εφαρμογή των Ομοιόμορφων Κανόνων του ΔΕΕ που υποβάλλονται στην Επιτροπή για Θέματα Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου (“Επιτροπή ΔΕΕ”) της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών, από τράπεζες και ιδιώτες (φυσικά ή νομικά πρόσωπα).

Η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων αποτελείται από τον Πρόεδρό της, έξι (6) τακτικά και δύο (2) αναπληρωματικά μέλη. Ένα τακτικό και ένα αναπληρωματικό μέλος, κατ’ ελάχιστο, είναι δικηγόροι τραπεζών.

Πρόεδρος της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων είναι ο εκάστοτε Πρόεδρος της Επιτροπής ΔΕΕ της ΕΕΤ ή ο αναπληρωτής του. Ο Πρόεδρος συγκαλεί την Επιτροπή Εμπειρογνομόνων και διευθύνει τις εργασίες της.

Τα μέλη της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων (τακτικά και αναπληρωματικά) επιλέγονται από την Επιτροπή ΔΕΕ της ΕΕΤ με θητεία δύο (2) ετών και με

Διαρκής Επιτροπή Εμπειρογνομόνων για θέματα Εφαρμογής και Ερμηνείας των Ομοιόμορφων κανονων του δεε

Κανονισμος Λειτουργίας

κριτήριο την επαγγελματική κατάρτισή τους.

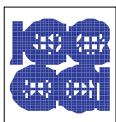
Η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων βρίσκεται σε απαρτία όταν παρίστανται τουλάχιστον πέντε (5) από τα επτά (7) μέλη, εκ των οποίων ο ένας δικηγόρος.

1. Σκοπος

Τα υποβαλλόμενα ερωτήματα πρέπει να αφορούν αποκλειστικά και μόνο στην ερμηνεία και εφαρμογή των εν ισχύι Ομοιόμορφων Κανόνων του ΔΕΕ στους οποίους έχουν προσχωρήσει οι τράπεζες και είναι σήμερα οι ακόλουθοι:

- ρ “Ομοιόμορφοι Κανόνες για την Ερμηνεία των Διεθνών Εμπορικών Ορων”
(Έκδοση ΔΕΕ Νο 460),
- ρ “Ομοιόμορφοι Κανόνες και Συνήθειες για τις Ενέγγυες Πιστώσεις”
(Έκδοση ΔΕΕ Νο 500),
- ρ “Ομοιόμορφοι Κανόνες για τις Αξίες”
(Έκδοση ΔΕΕ Νο 522) και
- ρ “Ομοιόμορφοι Κανόνες για τις Καλύψεις Μεταξύ Τραπεζών Βάσει Ενέγγυων Πιστώσεων”

2. Μέλη της Επιτροπής Εμπειρο- γνομόνων

(Έκδοση ΔΕΕ Νο 525).

Η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων δεν λειτουργεί ως διαιτητικό όργανο για την επίλυση συγκεκριμένων διαφορών ή υποθέσεων και οι γνωματεύσεις της παρέχονται μόνο για ερμηνευτικούς σκοπούς.

Η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων δεν εξετάζει ερωτήματα που σχετίζονται με την ελληνική ή άλλη νομοθεσία, ούτε ερωτήματα που αναφέρονται στην τραπεζική πρακτική ή πολιτική μιας χώρας ή σε θέματα λειτουργίας ή πολιτικής μιας συγκεκριμένης τράπεζας.

3. Θεματα Ενασχόλησης

Ερωτήματα τραπεζών υποβάλλονται προς εξέταση στην Επιτροπή Εμπειρογνομόνων μόνο μέσω των αρμοδίων Κεντρικών Υπηρεσιών τους. Τυχόν ερωτήματα που υποβάλλονται απευθείας από περιφερειακές μονάδες τραπεζών δεν εξετάζονται.

Η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων δέχεται και ερωτήματα ιδιωτών (επιχειρήσεων κ.ά.), εφόσον εμπίπτουν στα θέματα ενασχόλησής της και εφόσον ο ερωτών προκαταβάλλει το σχετικό κόστος, το οποίο καθορίζεται με απόφαση της Επιτροπής ΔΕΕ της ΕΕΤ.

Τα ερωτήματα πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια και συντομία. Δικαιολογητικά τα οποία αφορούν στα πραγματικά περιστατικά συγκεκριμένης υπόθεσης ή διαφοράς δεν πρέπει να αποστέλλονται, εκτός αν τούτο ζητηθεί από την Επιτροπή Εμπειρογνομόνων.

Τα ερωτήματα αποστέλλονται στην Ένωση Ελληνικών Τραπεζών, με την ένδειξη: “Για την Επιτροπή για Θέματα Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου”.

Επί των ερωτημάτων που υποβάλλονται στην Επιτροπή Εμπειρογνομόνων, παρέχονται αιτιολογημένες γνωματεύσεις σχετικά με την εφαρμογή και ερμηνεία των Ομοιόμορφων Κανόνων του ΔΕΕ.

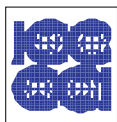
Σε περίπτωση διχογνωμίας μεταξύ των μελών της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων σχετικά με τη διατυπούμενη γνωμάτευση, γίνεται μεία ανωνύμως των απόψεων τόσο της πλειοψηφίας όσο και της μειοψηφίας.

4. Τρόπος Υποβολής Ερωτημάτων

Τα ερωτήματα που γίνονται δεκτά από την Επιτροπή Εμπειρογνομόνων, καθώς και οι παρεχόμενες από αυτή γνωματεύσεις, υποβάλλονται στην Επιτροπή ΔΕΕ προς ενημέρωση, παρακολούθηση και εν γένει αξιοποίησή τους.

Η ΕΕΤ διατηρεί το δικαίωμα να δημοσιεύει τις παρεχόμενες από την Ομάδα Εμπειρογνομόνων γνωματεύσεις.

Η ΕΕΤ καθώς και οποιοδήποτε από τα μέλη της Διοίκησής της ή των υπαλλήλων της ή τα πρόσωπα που μετέχουν ως μέλη στην Επιτροπή ΔΕΕ ή στην Επιτροπή Εμπειρογνομόνων, δεν φέρουν καμία ευθύνη έναντι

5. Γνωματεύσεις σε Ερωτήματα

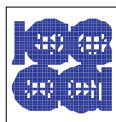
οποιοδήποτε προσώπου για ζημίες που ενδέχεται να ανακύψουν εξ αιτίας πράξεων ή παραλείψεων που σχετίζονται με παρασχεθείσες γνωματεύσεις.

Η Επιτροπή ΔΕΕ της ΕΕΤ μπορεί, με απόφασή της, να επιφέρει τροποποιήσεις ή συμπληρώσεις στον παρόντα Κανονισμό.

6. Ενημέρωση της Επιτροπής ΔΕΕ

7. Ρητρα Αποποίησης Ευθύνης

8. Τροποποίηση του Κανονισμού

Η “Διαρκής Επιτροπή Εμπειρογνομώνων για Θέματα Εφαρμογής και Ερμηνείας των Ομοιόμορφων Κανόνων του ΔΕΕ”

(1998-1999)

Κατά τη συνεδρίασή της την 2.4.1998, η “Επιτροπή για Θέματα ΔΕΕ” της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών εξέλεξε ομόφωνα ως νέα μέλη της Επιτροπής Εμπειρογνομώνων με διετή θητεία (1998-1999) τους κατωτέρω:

- Πρόεδρος:** κ. Α. Φώσκολο,
διευθυντή-σύμβουλο ΕΕΤ
- Αναπληρωτή Προέδρου:** κ. Δ. Παλαιολόγο,
διευθυντή, Εθνική Τράπεζα
- Τακτικά Μέλη:** κ. Απ. Αιγυπιάδη,
στέλεχος, Εθνική Τράπεζα
κ. Δημ. Συρίγο,
στέλεχος, Εμπορική Τράπεζα
κυρία Ασημ. Οικονόμου,
στέλεχος, Αλφα Τράπεζα Πίστεως
κ. Εμμ. Ζαλούμπι,
υποδ/ντή, Ιονική Τράπεζα
κ. Λεων. Μαργέλι,
στέλεχος, Τράπεζα Εργασίας
κυρία Χρυσ. Καρυωτάκη-Μενουδάκου,
*δικηγόρο, υποδ/ντρια Δ/νσης
Δικαστικού, Εθνική Τράπεζα*
- Αναπληρωματικά Μέλη:** κυρία Π. Ζαχαροπούλου,
*δικηγόρο, στέλεχος Δ/νσης Δικαστικού,
Εθνική Τράπεζα*
κ. Λάζ. Αναστασιάδη,
στέλεχος, Αγροτική Τράπεζα